57e jaar. — Nr 102.

Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden.

Zaterdag 27 Augustus 1910.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's maandags, donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van hier en geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

Abonnement :

Driemaal per week, **6** fr. per jaar.
Tweemaal » **5** »
Eenmaal » **4** »

Een blad afzonderlijk **10** centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : **15** centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : **1** frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

TONGEREN, DEN 27 AUGUSTUS 1910

Boerenvrienden.

Als 't ras geeft, klagen de geuzen putten in de aarde dat er niets gedaan wordt voor den landbouw.

Er is nu verandering gekomen. *Le Peuple*, namelijk, heeft eene ontdekking gedaan, in *De Belgische Landbouw van 1885 tot 1910*, uitgegeven door het Ministerie van Landbouw.

In die uitgave heeft *Le Peuple* gelezen wat de landbouwkundigen van den Staat zooal gedaan hebben Het blad verduidt niet dat zij veel gedaan hebben ; — veel hebben bijgebracht om den toestand van den landbouw te verbeteren.

En inderdaad dat is waar.

Laat ons eens zien wat het werkje zegt over Oost-Vlaanderen :

Er bestaan in Oost-Vlaanderen meer dan 900 groepeeringen, waarvan de twee derden daaromtrent moeten toegeschreven worden aan het werk der landbouwkundigen.

Laat ons eene bijzondere melding maken van de Raiffeisenkassen — er bestaan er 23.

Bij ministeriëele omzendbrief waren de landbouwkundigen uitgenoodigd geweest, het nut dier instelling te doen kennen om er de stichting van te bewerken. Allen hebben zich aan het werk gesteld en een onder hen heeft een half dozijn gemeenten bewerkt zonder onmiddellijke uitslagen te bekomen.

Een of twee jaren later werd eene Raiffeisenkas gesticht in elke van deze gemeenten.

Provincie Antwerpen : In vele gevallen heeft de landbouwkundige van den Staat de voorhand genomen.

De inrichting van 20 tot 25 melkerijen, van een tiental kweeksyndikaten, een 20tal verzekeringen tegen de sterfte van vee en paarden is te danken aan de uitsluitelijke werking van den landbouwkundige.

Brabant. — De landbouwkundigen zijn er in gelukt te stichten of te helpen stichten met de medewerking van « werkers » 84 vereenigingen, onder welke 21 kweeksyndikaten, 16 maatschappijen van aankoop 16 kredietkassen, 4 pachterskringen, 2 verzekeringsmaatschappijen, 1 hofbouwkring, 1 landbouwvereeniging en 2 groote bonden welke die inrichtingen in bonden vereenigen.

West-Vlaanderen — De landbouwvereenigingen zijn nu ten getalle van 459, in het algemeen gesticht door den landbouwkundige.

Limburg. — Er bestaan 622 maatschappijen, op weinig uitzonderingen na gesticht door de rechtstreeksche medewerking der landbouwkundigen van den Staat

Henegouw. — Over 25 jaren bestonden er bijna geene landbouwmaatschappijen — nu zijn ze reeds talrijk.

Luik. — Een 100tal veeverzekeringen ; een 30tal maatschappijen van landbouwkredet, een 40tal melkerijen, een 40tal vakvereenigingen — meest al die maatschappijen zijn gesticht rechtstreeks of onrechtstreeks door den landbouwkundige.

Er is dus wel iets gedaan voor den landbouw. *Le Peuple* stelt het vast.

Ge denkt wellicht dat het socialistenblad het katholiek Gouvernement daarvoor bedankt en hem hulde brengt.

Ge zijt leelijk mis !

Le Peuple is kwaad gelijk alle duivels; het zegt dat de medewerking der landbouwkundigen van den Staat *een schandaal is, gelijk men er nooit een zag in België.*

De reden van die woede !

Wel, juist het goed dat die maatschappijen aan den landbouw doen, *Le Peuple* zou liever hebben dat de landbouw onmachtig bleef spartelen tegen de krisis.

De wonde moet immers openblijven opdat de menschen mistevreden zouden zijn en allen naar het socialism zouden loopen.

Het socialism immers zou den landbouw redden met al de landbouwers te onteigenen — willen of niet — en ze tot werklieden en machienenleiders te maken.

De woede van *Le Peuple* bewijst hoeveel goed het katholiek gouvernement aan den landbouw gedaan heeft.

ALLERLEI NIEUWS

— DE CHOLERA richt in Rusland ontzettende verwoestingen aan.

Uit Petersburg wordt gemeld, dat volgens de berichten van professor Rein, door het Roode Kruis naar Zuid-Rusland gezonden voor de bestrijding der cholera, het ziekteverloop aldus is : Tot half Augustus zijn 81.000 gevallen van cholera voorgekomen, dat wil zeggen : officieel, maar het werkelijke aantal zieken is veel hooger. Want velen worden ziek en sterven, zonder dat er een geneesheer bijgehaald wordt, zonder dat de oorzaak van den dood zelfs wordt vastgesteld. In de gouvernementen Charkof, Jekaterinoslaw, Cherson en in 't Donezgebied zijn er tot nog toe 50,000 gevallen voorgekomen, en er is nog geen enkel verschijnsel dat op vermindering van de ziekte wijst.

In het Donez-gebied werden gevallen opgemerkt, dat halfverhongerde kinderen met hunne door cholera aangetaste ouders in 't zelfde vertrek huisden en zoodoende eveneens door de ziekte werden aangetast, waartegen zij geen weerstandsvermogen hebben. Tal van kinderen, wier ouders gestorven zijn, werden verhongerd gevonden. Een gedeelte der mijnwerkers moest worden gesloten, daar alle werklieden dood of gevlucht zijn. In de haven Mariapol moest elke arbeid worden gestaakt, daar de kolenvoorraden voikomen zijn uitgeput. De toestand eischt, volgens de berichten van prof. Rein, spoedige en dringende hulp, om tot verbetering te kunnen komen.

— Jonge meisjes zijn de druiven,
Jonge vrouwen zijn de wijn,
Oude vrouwen zijn de moere
En de oude juffers, Beste !
Mogen de rozijnen zijn.

Laat men u zitten, maagdelijn ;
Gij moet uw leven lang niet zuchten:
Niet alle druiven worden wijn :
Rozijnen ook zijn goede vruchten !

Want niemand hoeft in zijn gemoed
Te treuren menig uur ;
Rozijnen smaken altijd zoet ;
De wijn smaakt dikwijls zuur !

— VRIENDEN VAN 'T VOLK. — Eenige maanden is 't geleden dat de fransche socialisten Seccaldi, Detontaine en anderen, eene wet neerlegden waarbij de Belgische werklieden die in Frankrijk arbeiden het vijfde van hun loon zouden moeten betalen als belasting.

Dank aan de hevige opspraak der belgische werklieden en vooral aan de bedreigingen ook desnoods de fransche voortbrengselen, wijn, zijde, enz. hoog te belasten werd de wet verworpen in den franschen Senaat.

Uit Luxemburg komt nu de tijding dat de fransche « volksvrienden » een ander middel hebben gevonden om hunne belgische broeders te duivelen.

De werklieden die wrochten in de ijzergieterijen van Longwy en omstreken, konden voor 2.50 fr. per week een abonnement krijgen op den ijzerweg en nu sedert drie weken moeten ze 2.50 fr. per reize betalen.

Hoe en waarom is dat veranderd ?

't Is een fransch bladje, *L'Usine*, die het vertelt :

« M. Albert Paulain, Kamerheer der Ardennen werd door de werklieden uit het fransche gevraagd middels te beramen om te beletten dat de belgische werklieden hun zouden voort de concurrentie aandoen

Het middel is gevonden, namelijk de werklieden beletten gebruik te maken van weekabonnementen.

Eerst gelukte dit niet, daar het genoeg was dat de werklieden een getuigschrift vertoonden van hunten burgemeester (maire in Frankrijk) om zulk abonnement te bekomen.

De minister van openbare werken, in de briefwisseling die over deze kwestie volgde, heeft laten weten dat volgens de fransche wet het getuigschrift moet geteekend zijn door den « maire ». Jamaar, in België zijn er geen « maires », 't zijn burgemeesters, dus kunnen de belgische werklieden geen getuigschrift indienen geteekend door den « maire », en krijgen bijgevolg geen abonnement meer als werkman.

Zoudt ge niet sterven in uwe hemdsmouwen als ge zulke zotte uitvindsels leest !

En de uitvinder van zulke flauwe reden is de socialist Minister Millerand !

Dat en zal die kerels niet beletten zich uit te geven als vrienden van het werkvolk !

De belgische werklieden van het Luxemburgsche zijn naar M. Heynen gegaan, die selfens het Belgisch Ministerie van Buitenlandsche zaken heeft verwittigd en onzen gezant te Parijs heeft doen zijn beklag maken.

Tot daar staan de zaken nu !

— o — VRAAGT de vieux-système van 't merk « 't Wit Stoopke. » Eischt dit merk en de naam Jacques Neefs op het etiket en opgepast voor het bedrog.

— DE BITTERFEEN DER « TRAPPISTEN » Vincart en Zoon, maken zulke goede koffie dat de fijne kenners er geen andere willen.

— DE HAND DRUKKEN. — Misschien hebben enkele onzer lezers zich wel eens afgevraagd, wat toch de aanleiding kon geweest zijn, dat personen elkander de hand drukken, eene gewoonte, die zoo ingeburgerd is, dat men machinaal de hand uitsteekt, als men een vriend of een kennis begroet.

Ziehier een verklaring. De handdruk, nu een teeken van vriendschap, zou oorspronkelijk een teeken van wantrouwen zijn geweest. Wanneer in vroeger tijden twee mannen elkaar ontmoetten, dan moesten ze gelijktijdig de rechterhand, waarmede men slagen toebrengt, uitsteken, om te toonen dat het niet hun bedoeling was, vijandig op te treden. En om elkander te overtuigen dat zij geen verraderlijk wapen in de hand verborgen hadden, nam de eene die van den andere in de zijne. De handdruk gat dus te kennen : « Ge kunt mij vertrouwen, ik heb geen kwaad tegen u in den zin ».

De overgang van deze beteekenis tot een teeken van vriendschap, is gemakkelijk te begrijpen.

Verlichting op den buiten
door het **Auto-Gas,** bestek en proeven kosteloos — 35, Gaucheretstraat, Brussel.

— EENE MODELHOEVE. — De Amerikaansche millioenair Peacock heeft te Plum, bij Pittsburg, eene hoeve opgericht zooals er stellig tot hiertoe nog geene bestond.

De koeien der hoeve zullen in prachtige met bloemen versierde stallen gelogeerd worden. De vloeren dezer stallen zijn in ceramieksteenen. De dienstknechten, in livrei, zijn gelast alle morgende de tanden der koeien te kuischen net of 't stadsjuffertjes zijn, en hun een bad te doen nemen in eene in de stallen zelf opgerichte badplaats. Daarna zullen de dieren opgedroogd worden met zeemlerenvellen

Des morgens vroeg en 's avonds bij zonnenondergang zal, heel de streek door, de melk bij middel van automobielen ten huize der klanten worden besteld. Daar nochtans menheer Peacock niet van gedacht is voor den Koning van Pruisen te werken, zoo heeft hij aangekondigd dat de melk zijner hoeve 0,75 fr. de liter zal verkocht worden.

In die voorwaarden denkt de brave man zich de kosten van bloemen, tandenborstels en zeemlerenvellen kunnen permetteren.

— DE VRIJMETSELAARS AAN HET WERK. — De meubelen van het Karthuizerklooster van Puy, in Frankrijk, waren, nadat de monniken verjaagd werden door de godsdienstlaters, door hetzelfde lekker goedje voor de helft aan het weldadigheidsbureel van Brives Charensac. Het deel van dit laatste bestond uit banken, tafels, de beneuelling van de kapel, de choris, kelken, kasuifels, enz. Een grootweerdigheids bekleeder der vrijmetselaarslogie van Puy kwam Woensdag met eenige werklieden, en voorzien van eene toelating van het beheer der domeinen, alles afhalen. De werklieden laadden de meubelen en de godsdienstige voorwerpen op en de logiebroeder opende zelf het Tabernakel om er de gewijde vaten uit te halen. Die laffe heiligschennis heeft tusschen de deftige bevolking eene groote verontweerdiging verwekt.

— MENSCHEN VAN GEWICHT. — In Londen overleed Dinsdag in 60jarigen ouderdom, Mevr. Theeler. Die dame woog 546 pond en bij haar begrafenis moest zij in haar kist door twaalf sterke mannen gedragen worden.

Daniel Lumbert, die, 40jaar oud, te Leuster stierf, woog 734 pond

De gansch België door gekende « dikke » van Pamel, bij Denderleeuw, woog 640 pond.

Ditjes en Datjes.

IN DE SCHOOL. — Leermeester... en Absolon bleef met zijne haren in de takken van den boom hangen, waar een vijandige hand hem met eene spies doorboorde...

Welke les moeten de kinderen daaruit trekken ?

Leerling. — Dat zij altijd in tijds naar den haarsnijder moeten gaan, meester.

⁂ DE WEGWIJZER DER TOEKOMST. — Langs waar moet ik vliegen ?

— Neem de tweede wolk rechts en dan recht door, maar pas op, er is eene gevaarlijke ster.

⁂ « Wat dunkt gij van een zoo buitengewoon vroeg ontwikkeld verstand ? » vroeg Lorenco de Medicis aan eenen gezant, terwijl hij hem een vijfjarig kind toonde, van wiens geestige gezegden geheel Florence vol was. « Zulken worden op rijperen leeftijd gewoonlijk dom ! » antwoordde de gezant — « Dan waart gij zeker ook een zeer verstandig kind ! » sprak de knaap.

⁂ « Ik zou dezen pot met gember wel op uw hoofd willen aan stukken slaan ! » zei een hevig vertoornde mevrouw tot de meid. « Laten wij dan toch eerst de gember samen opeten ! » hernam de meid koeltjes, en mevrouw begon te lachen.

⁂ « Beter bloode Jan dan doode Jan ! » zei Jan de schutter, en hij kroop, gedurende den tiendaagschen veldtocht, in eenen hooiberg.

⁂ Een arme ambachtsman vroeg eens aan den H. Franciscus van Sales 20 gulden ter leen, zeggende dat hij met die 20 gulden 10 gulden zou kunnen winnen. « Dat zullen wij dan zóó doen, hernam de heilige ; hier hebt gij de helft van hetgeen gij vraagt, en dat moet gij mij niet terug geven, alzoo winnen wij beiden ieder tien gulden. » Hij wist wel, dat hij die 20 gulden toch nooit zou terug ontvangen.

⁂ Twee broeders die tweelingen waren, geleken treffend op elkander. Een van hen kwam te sterven. Een scholier dengene ontmoetende, die zijnen broeder overleefd had, vroeg hem wie van beiden nu gestorven was.

⁂ Men vroeg aan Demosthenes waarom de menschen twee ooren en slechts eene tong hebben. « Omdat wij veel meer moeten luisteren dan spreken » antwoordde de redenaar. »

—o— **La Nationale**, gevestigd te Parijs in 1820, behandelt alle combinaties Verzekeringen op het Leven en Lijfrenten.
Meer dan 613 millioen reserve.
Voorname agent : H. JACQUEMINOT, Rue des Eburons 34, Luik.

—o— Groot fabriek van FIJNE CIGAREN **L. Thiriart-Andrien,** 66, Rue Jean d'Outremeuse, 66, Luik.
Vier millioen cigaren in magazijn.
Alle bestellingen worden geleverd in drooge en fijne cigaren. — Telefoon 6195.

Belangrijk bericht. — Bij uw bezoek te BRUSSEL, koopt uwe juweelen, Groenselmarkstraat, 33, Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856.
Horlogiën in allen aard, met grooten afslag.

—o— Doctor SOLÉ, 262, Rue Royale te Brussel.— Ziekten der vrouwen, breuken, gezwellen.
Raadplegingen : Dinsdag, Donderdag, Vrijdag, van 2 tot 3 ure.

— **Sanatorium van Mont-sur-Meuse (Lustin).** — Ziekten der borst. — Pensioen 10 tot 12 fr. — Ascenseur. Centrale verwarming. Electrische verlichting.

— **Doctor R. WAUCOMONT**
Assistent bij de Universiteit, 110, Rue Paradis, Luik [Guillemins]. — Telefoon 3555.
Ziekten der Huid en der Waterorganen.
Raadplegingen van 2 tot 3 1/2 ure.

X Stralen. Zenuwziekten. Gevolgen van ongevallen. Dr BIENFAIT, Boulevard d'Avroy, 62, Luik. — Van 8 tot 11 ure en van 2 tot 4. — Telefoon 1530.

—o— **Financiënblad,** 19, Kruidtuinlaan, Brussel, verschijnt elken Zaterdag, in 20 bladzijden, groot formaat, MOST SLECHTS **Fr. 2,50** PER JAAR, geeft omstandige studiën over waarden aan 't orde van den dag, over economische gebeurtenissen, de ontleeding en beoordeeling van Bilans, een beursoverzicht en de officieele koerslijst van Brussel en Antwerpen, kosteloose financieele inlichtingen en raadgevingen. *Op aanvraag wordt het « Financiënblad » gedurende eene maand kosteloos toegezonden.*

—o— **Migraine, hoofd- en tandpijn névralgies**, plots genezen door een **cachet Gauthier**, 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u tot deapotheek Gauthier, Mechelen.

—o— **Hoedenmagazijn Jean,** 50, *Leopoldstraat, 50, Luik, naast den Pontdes Arches*, geeft voor **3,60** een vilten hoed, vorm bol, extra licht, schoon zwart gewaarborgd. Groote keus van klakken in allen aard.
Jean verkoopt de hoeden 't best koop van Luik.

Damen Dokteur!
Mme DAVIO-VERKOYEN,
Billy-straat, nr 9ter, Luik [Bonne femme].
Ontvangt van 2 tot 4 uren.

ASTHMA
Gij allen die aan het **Asthma** lijdt, schrijft aan M. ESCOU'N nr 22, apotheker te Ath, die u GRATIS-FRANCO een PROEFDOOS zal zenden van
POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BARBEDIENNE.
Marmers. Schilderijen,
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd).
Kleine meubels.
Paul Quastalla, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 4025.

:-: Vliegen-vangers :-:
HOEKHANDEL COLLÉE
GROOTE MARKT, TONGEREN.

VERZEKERING
tegen
brand, hagelslag en ongevallen.
HOOFDAGENT :
J. DEWALLEF WIJNGAARDSTRAAT Nr 4, TONGEREN. —

FRITZ,
Oogkundigen.
Leopoldstraat, 8,
(1ste verdiep)
— LUIK —
Al degenen die hunne oogen willen behouden, die het gezicht zwak hebben, kunnen zich wenden tot het HUIS FRITZ, het belangrijkste huis van optiek van het land.
BRILLEN — 1 fr. 50 — NEUSNIJPSER.
4 huizen in België :
Charleroi — Bergen — Namen — Luik.

CHANTECLAIR
VIN de BORDEAUX CHAMPAGNISÉ MOUSSEUX
réunit les qualités toniques des grands Vins de Bordeaux et les propriétés digestives du Champagne. C'est le meilleur et le meilleur marché des Vins Mousseux. — **3, 4 et 5 francs la bouteille par caisse de 12 et 25 bout.**
Agents demandés. Entrer avec références : **Chanteclair, 249, Rue du Progrès, BRUXELLES**

DE

Bedrogen Erfgenaam

(15e VERVOLG).

— Mijn beste jongen — wat zou hem overkomen kunnen zijn ? vroeg M. Faynton. Hij had onderweg nog zaken af te doen te Lewes, en ik twijfel niet of hij is daar blijven overnachten, na zijne afspraak met mij totaal te hebben vergeten. Ik zou willen wedden dat wij hem te Brighton vinden, als wij er straks aankomen.

— Best ! zegde Morris. Ik wed om eene halve kroon.

— Neen neen ! Ik ga nooit hooger dan een shilling — uit principe niet ! lachte M. Faynton.

VII.

Morris zette M. Faynton aan diens kantoor af, en, om ineens hunne weddinschap uit te maken, wachtte hij aan de deur, terwijl de notaris naar binnen ging om te zien of zijn vennoot er was. Het bleek echter dat Mills nog altijd niet was komen opdagen. M. Faynton liet dus door een klerk Morris verzoeken om boven te komen. Zij wilden nu de telefoon in beweging zetten naar Mills kwartier.

Dit geschiedde. Mills bediende gaf antwoord, dat hij nog steeds op de terugkomst van zijn patroon wachtende was. Het scheen zelfs dat de man zich bezorgd begon te maken, want M. Faynton sprak geruststellend tot hem :

— Er bestaat niet de minste reden tot bezorgdheid. Ik ben overtuigd dat uw patroon enkel onderweg opgehouden is... Dank u. Verder niets. Wees zoo goed, het mij onmiddelijk te melden, als M. Mills terug is.

Hij haalde een shilling uit den zak en gaf dien aan Morris — het bedrag der verloren weddingschap. Maar zijn gezicht, niettegenstaande zijne geruststellende woorden, was toch wel een weinig betrokken. Men zou zoo kunnen meenen dat hij zelf toch niet zoo geheél gerust was op de zaak — dat hij althans de mogelijkheid van ongerustheid wel min of meer voorzag. Niettemin bleef zijn toon kloek.

— En ik dacht zoo stellig, dien shilling van u te winnen, Morris ! zegde hij. Die moet dan nu maar op den post voor onvoorziene uitgaven — niet waar, mijnheer Fimmins ? — Of zullen wij schrijven : Liefdadigheid ? — Want een post *weddenschappen* hebben wij toch niet, haha !

Maar deze grappigheid was blijkbaar toch wel letwat geforceerd. Morris wachtte tot M. Fimmins de deur uit was. Toen vroeg hij :

— Meendet gij dat werkelijk ? Zijt gij werkelijk niet bezorgd ?

— Neen, bezorgd ben ik niet, antwoordde M. Faynton. Maar natuurlijk zal ik blij zijn als ik den man weer boven water zie.... Is dat inconsequent ? — Misschien wel een beetje, hum ? — Nu, laten wij dan zeggen dat ik inderdaad een klein beetje ongerust begin te worden — maar tevens, dat ik voel dat mijne ongerustheid totaal overbodig is. Ziedaa !

Morris begaf zich van het kantoor direct naar huis, waar hij zijne moeder juist van haar middagtoertje vond teruggekeerd. Zij had dien morgen de schrijfmap op hare tafel gevonden en was over dit lieve en nuttige verjaargeschenk van haren zoon niet weinig verrukt.

— Maar ge moest voor mij geen geld uitgeven, mijn jongen ! zegde zij tot Morris. De goede bedoeling is toch al even goed.

— O, als ik 't maar weet ! lachte Morris, en hij gaf haar een kus. Dan stnur ik u een volgenden keer eene envoloppe, met niets er in dan eene groote portie goede bedoeling !

Toen werd zijne stem ernstig.

— Moederlief, zegde hij — ik heb voor u nog een ander verjaargeschenk. En ik hoop — ik geloof, dat gij ook daarmee zult ingenomen zijn.

Zij vermoedde reeds half wat hij bedoelde.

— Wel jongen ? vroeg zij.

— Madge en ik, zegde Morris. Begrijpt ge moeder ?

En mevrouw Ashton begreep ; en dit tweede jaargeschenk was haar nog liever dan het eerste ; en hoewel zij een weinig schreide, toch waren hare tranen bij deze gelegenheid de zoetste die zij ooit vergoten had.

Moeder en zoon dineerden samen alleen, en daar Morris besloten had te vergeten, het hatelijke incident met dien Mills zich geheel uit het hoofd te zetten, zoo oordeelde hij het best, aan zijne moeder er niets van te zeggen. Wat toch behoefde hij haar nog ergernis te geven over eene zaak, die hij voor zichzelf zoo goed als dood en begraven wilde laten zijn ?

Zij speelden dus als gewoonlijk hun partijtje triktak, en eerst toen mevr. Ashton opstond om ter ruste te gaan, herinnerde zij zich het briefje van M Faynton, met de uitnoodiging aan haar en Morris om den volgenden avond, indien zij dien vrij hadden, bij hem te komen dineeren. Nu dien, avond hadden zij onbezet. Daar echter de laatste lichting van de brievenbus reeds had plaats gehad, zoo werd aan Marten opgedragen, 't antwoord bij M. Faynton te gaan bezorgen.

Dit was geen verre gang, en Morris gelastte zijn bediende om meteen ook nog eens even aan de woning van M. Mills te gaan vragen of deze heer reeds thuisgekomen was.

Zoodra het briefje verzonden was, begaf mevrouw Ashton zich naar bed, en Morris ging naar de biljardkamer om, in afwachting van Marten's boodschap, zich den tijd met eenige solo-stooten te verdrijven. Zoo weinig als hij Mills kende, en zoo luttel reden als hij had om den man lief te hebben, voelde hij zich toch door diens uitblijven min of meer geïntrigeerd, omdat *verdwijningen* altoos den prikkel van het geheimzinnige hebben.

Zijn eigen toorn en wrok, bovendien, waren geheel verdwenen, als nevelen die opgetrokken zijn door de zon. Hij zelf moest zich hierover verwonderen, wanneer hij bedacht hoe hij nog vier-en-twintig uren geleden vuur en vlam tegen den vurigen lasteraar geblazen had. Maar — zoo was nu eenmaal zijn temperament. Hij kon hartelijk opstuiven, maar een lange wrok lag niet in zijne natuur.

Na verloop van een uur kwam Marten terug met twee briefjes : eene voor Mevrouw Ashton, en een voor Morris. Meteen bracht hij de boodschap dat er van den vermisten heer Mills nog niets vernomen was.

Morris opende zijn briefje, dat van M. Faynton was, en las :

« Beste Morris. — Het verheugt mij dat uwe moeder en gij aan mijne bescheidene uitnoodiging gevolg kunnen geven en ik zal morgen vroeg onverwijlt aan Madge telegrafeeren, om de vierde van de partij te zijn. Ik vrees geen oogenblik dat zij zal afzeggen.

» Van avond ben ik nog tweemaal gaan hooren of mijn vennoot nog niet terug is ; maar er is geen bericht van hem. Ik kan niet langer ontkennen dat ik mij bezorgd begin te maken, daar ik niet begrijp wat hem zoo lang zou hebben kunnen ophouden. Indien hij ook morgen vroeg nog niet terug is, dan zal ik de zaak in handen van de policie geven. Ik hoop nog altijd dat mijne onbezorgheid ongegrond zal blijken. Maar zooveel is zeker, dat de zaak een vreemden aanblik begint te krijgen, — Edouard Faynton. »

Niets is zoo aanstekelijk als bezorgdheid. De besmetting kan worden overgebracht door blik, of woord, of brief, en zij behoeft geen incubatietijdperk. Morris Ashton had over Godfrey Mills zich verder het hoofd niet te breken. Maar toch bekroop hem, toen hij in zijn bed stapte, een vreemd gevoel, dat er onraad aan de lucht was.

Zijnerzijds was M. Fayton zoo goed als zijn woord. Toen hij den volgenden morgen vroeg het was een Zaterdag van Mill's bediende de boodschap ontving dat de patroon nog altijd niet terug was, begaf hij zich — zooals hij zich verplicht voelde te doen — naar het bureel van politie, deed daar mededeeling van den staat van zaken en gaf tevens aan de politie alle inlichtingen, over welke hij te beschikken had.

Véél viel er trouwens niet te rapporteeren. Zijn vennoot was verleden Dinsdag naar Londen gegaan, met het plan om Donderdag weer in Brighton terug te zijn, waar hij om half tien met M. Faynton te diens huize eene conferentie hebben zou. Voorts was bestatigd, en wel — M. Faynton aarzelde een oogenblik door M. Morris Ashton te Londen, dat M. Mills op Donderdag namiddag inderdaad zijne woning met bagage verlaten had, hoogst vermoedelijk om op den trein te gaan naar Brighton. Hij had althans last gegeven, dat alle brieven hem aan zijn adreste Brighton moesten worden nagezonden. *W. V.*